

Abstrakt

Disertační práce analyzuje problematiku *enthúsiasmu* v kontextu myšlení starověkého Řecka. Teoretickým způsobem reflektuje sémantické a etymologické struktury pojmu a na základě historických exkurzů (doby archaické a klasické) dokládá jeho dějinnou transformaci. Stěžejní myšlenka disertační práce se odvíjí od archaické představy o *enthúsiasmu*, jakožto nutné podmínce zkušenosti náboženské a estetické; z tohoto hlediska je předně zkoumán předpoklad božské přítomnosti ve spirituální zkušenosti *enthúsiasmu*. Práce si klade za cíl prozkoumat i filozofickou reflexi *enthúsiasmu*, neboť sám dar božské přítomnosti, například v inspirované básnické řeči, byl v archaické době zárukou pravdivosti, avšak v době klasické, byl tím spíše důvodem k pochybování a otázkám. Systematicky jsou pak v souvislosti s *enthúsiasmem* analyzována vybraná díla významných autorů antické epistémy.